

Надія

Степан Чарнецький

...А з ночі скавуліло море
Пісні своєї сили й суму,
Вершились хвилі, наче гори,
Вбрані в сніжні завої шуму...

Йшов дощ... Вітри на кручах вили,
Небо кєрвавилось луною,
Шаліла буря, громи били,
Чайки скиглили над водою...

А досвіта, як гасли зорі,-
Море, густою вкрите млою,
Так тихо, жалібно шуміло...

А хвилі в соннім розговорі
Несли поволі до прибою
Баренда тіло...

***